

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 12. 7. 2018 v trestní věci odsouzeného **V. K.**, nar. XXXX v XXXX, státního příslušníka Slovenské republiky, trvale bytem XXXX, XXXX, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Trenčín,

o povolení obnovy trestního řízení

takto:

Podle § 278 odst. 1 trestního řádu se odsouzenému V. K., nar. XXXX, **povoluje** obnova trestního řízení v trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 40 T 2/2014.

Podle § 284 odst. 1 trestního řádu se **zrušuje** výrok o trestu, který byl odsouzenému Vladimíru Klímovi uložen rozsudkem Krajského soudu v Brně z 29. 5. 2014 č. j. 40 T 2/2014-1360 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 9. 2014 č. j. 1 To 63/2014-1457, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 29. 5. 2014 č. j. 40 T 2/2014-1360 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 9. 2014 č. j. 1 To 63/2014-1457 byl V. K. uznán vinným ze spáchání zločinu loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, jehož se dopustil ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku se spoluobžalovaným E. P., a k němuž jim poskytla pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku spoluobžalovaná M. H. V. K. byl uložen podle § 173 odst. 2 trestního zákoníku nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 8 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 80 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku pak byl dále V. K. uložen trest vyhoštění z území České republiky na dobu neurčitou.
2. Rozsudkem Krajského soudu v Trenčíně ze dne 10. 2. 2016 č. j. 3 Ntc/204/2015-49, 3015000024 (č. l. 1544) bylo rozhodnuto tak, že se výše citovaný rozsudek Krajského soudu v Brně, resp. rozsudek Vrchního soudu v Olomouci uznává a trest V. K. vykoná na území Slovenské republiky. Nejvyšší soud Slovenské republiky svým usnesením ze dne 11. 3. 2016 sp. zn. 5 Urto 2/2016 (č. l. 1558) odvolání odsouzeného V. K. proti tomuto rozsudku Krajského soudu v Trenčíně zamítl.
3. Krajský soud v Brně rozhodl dne 9. 6. 2016 svým usnesením č. j. 40 T 2/2014-1594 tak, že podle § 283 písm. d) trestního řádu z důvodů uvedených v ustanovení § 278 odst. 1 trestního řádu zamítl návrh odsouzeného V. K. na povolení obnovy trestního řízení ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 40 T 2/2014. Vrchní soud v Olomouci svým usnesením ze dne 25. 7. 2016 č. j. 1 To 39/2016-1610 stížnost odsouzeného V. K. proti tomuto usnesení zamítl.
4. Nálezem Ústavního soudu č. j. II. ÚS 3672/2016 (č. l. 1735) bylo dne 7. 11. 2017 rozhodnuto tak, že usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 7. 2016 č. j. 1 To 39/2016-1610 bylo

porušeno právo stěžovatele na spravedlivý proces zaručené čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Toto rozhodnutí bylo zrušeno. Vrchní soud v Olomouci na podkladě nálezu Ústavního soudu rozhodl dne 11. 4. 2018 usnesením č. j. 1 To 39/2016-1746, a to tak že podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadené usnesení (usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 9. 6. 2016 č. j. 40 T 2/2014-1594) zrušil a Krajskému soudu v Brně uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl. V odůvodnění usnesení Vrchní soud v Olomouci rozebral procesní a skutkový stav, předcházející napadenému usnesení Krajského soudu v Brně, včetně výše citovaného nálezu Ústavního soudu. V závěru odůvodnění soud konstatoval, že je vázán nálezem Ústavního soudu, a proto napadené usnesení Krajského soudu v Brně zrušil a uložil tomuto soudu, aby ve věci znovu jednal a rozhodl. Současně Vrchní soud v Olomouci uložil nalézacímu soudu, aby postupoval ve světle citovaného nálezu Ústavního soudu, vyhověl návrhu odsouzeného na povolení obnovy trestního řízení ve smyslu ustanovení § 284 odst. 1 trestního řádu, zrušil výrok o trestu, jakož i další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Dále uložil nalézacímu soudu, aby po právní moci tohoto usnesení podle § 287 trestního řádu rozhodl neprodleně o vazbě odsouzeného V. K., v obnoveném řízení pokračoval podle § 288 odst. 2 trestního řádu a při nezměněném výroku o vině znovu rozhodl o trestu pro odsouzeného a zejména znovu posoudil, zda jsou u něj dány podmínky vyhoštění uvedené v ustanovení § 80 odst. 3 písm. e) trestního zákoníku.

5. Na podkladě závazného právního názoru Vrchního soudu v Olomouci, jako soudu stížnostního, provedl Krajský soud v Brně dne 12. 7. 2018 veřejné zasedání, v němž projednal návrh odsouzeného V. K. na povolení obnovy trestního řízení. Odsouzený V. K. se tohoto veřejného zasedání neúčastnil a sám požádal, aby bylo konáno v jeho nepřítomnosti s vysvětlením, že aktuálně vykonává nepodmíněný trest odnětí svobody ve věznici v Trenčíně, tedy na území Slovenské republiky. V průběhu veřejného zasedání provedl soud dokazování zejména listinnými důkazy, tj. příslušnými rozhodnutími nalézacího soudu, stížnostního soudu i Ústavního soudu ČR. Na základě takto provedeného dokazování soud, vázán závazným právním názorem Vrchního soudu v Olomouci, jako soudu stížnostního, resp. právním názorem vysloveným v nález Ústavního soudu, rozhodl v souladu s ustanovením § 278 odst. 1 trestního řádu tak, že povolil obnovu trestního řízení ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 40 T 2/2014, a to ve vztahu k odsouzenému V. K.. Podle § 284 odst. 1 trestního řádu pak v souladu s pokynem Vrchního soudu v Olomouci zrušil soud výrok o trestu, který byl odsouzenému V. K. uložen rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 29. 5. 2014 č. j. 40 T 2/2014-1360 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 9. 2014 č. j. 1 To 63/2014-1457, jakož i všechna rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Při formulaci svého výroku vycházel Krajský soud v Brně z právního názoru vysloveného v usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 11. 4. 2018 a zrušil výrok o trestu, jak mu tento soud uložil. Argumentace obžaloby i argumentace obhajoby v tom směru, že lze zrušit pouze výrok o trestu vyhoštění, který je výrokem oddělitelným, není v souladu s právním názorem vysloveným Vrchním soudem v Olomouci v tomto usnesení č. j. 1 To 39/2016-1746 (ad 9 odůvodnění tohoto usnesení).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost do tří dnů ode dne oznámení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Brno 12. 7. 2018

JUDr. Jaroslava Bartošová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová